

Apostoli köszöntés: Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Ámen.

Kezdő ének: 161. Siess, keresztyén

1. Siess keresztyén, lelki jót hallani Régi törvényből harcolni tanulni, Az igaz hit mellett mint kell bajt vívni, Krisztusban bízni.
2. Mert nem hiába ezt az ó törvénybe, Próféták írták Biblia könyvébe; Szép tanulság ez most az új törvénybe', Mi eleinkbe'.
3. Jól tudja földön ezt minden keresztyén: Nemcsak fegyverrel oltalmaz az Isten. Ezt minden népnek tudására adom: Istenünk vagyon!

Előíma: Köszönjük Urunk, hogy ma is velünk vagy és nem hagysz el minket ezekben a nehéz időkben sem, annak ellenére, hogy sokszor ellened cselekszünk. Köszönjük, hogy megőrzöl minket és vigyázol ránk, miközben mi sokszor éppen ezeknek az ellenkezőjét tesszük embertársainkkal. Kérünk, hogy továbbra is óvd meg tanárainkat, az egyetem alkalmazottait, hallgató társainkat, családtagjainkat és barátainkat és adj erőt azoknak, akiket valamilyen formában veszteség ért ezekben a bizonytalan időkben. Kérünk továbbá Urunk, hogy mutass nekünk utat igéiden keresztül és adj nekünk békességet, a te Szentlelked által. Ámen.

„Ekkor megszólalt Jób, és ezt mondta: Igaz, tudom, hogy így van: hogy is lehetne igaza az embernek Istennel szemben? Ha kedve támadna vele perbe szállni, ezer kérdés közül egyre sem tudna válaszolni.

Ki olyan bölcs szívű és hatalmas erejű, hogy ellene szegülve épségben tudna maradni? Hegyeket mozdít el, és nem tudják, hogy ő forgatta föl haragjában. Megrendíti helyén a földet, oszlopai megrendülnek. Ha parancsol a napnak, nem ragyog fel, és pecséttel zárja le a csillagokat. Egymaga feszítette ki az eget, lépdel a tenger hullámhegyein. Ő alkotta a Nagymedvét és a Kaszás-csillagot, a Fiastyúkot és Dél csillagait. Hatalmas dolgokat művel, kikutathatatlanul, csodás dolgokat, megszámlálhatatlanul. Elvonul fölöttem, de nem látom, elsuhan, de nem veszem észre. Ha elragad valamit, ki akadályozhatja meg? Ki mondhatja neki: Mit teszel? Isten nem vonja vissza haragját, meghunyászkodnak előtte a szörnyeteg segítői is.” Jób 9:1-13

Isten mindenhatósága és szeretete

Egy pillanatig úgy tűnik, mintha Jób alig hallotta volna Bildádot. Úgy tűnik, mintha még mindig azon merengene, amit Elifáz mondott. Azonban egyik dolog vezet a másikhoz, így szépen lassan utoléri magát gondolataival. Azt látjuk, ahogyan Jób Isten akarata alá rendeli magát. Az egész igeszakaszban Isten mindenhatóságát mondja ki: Hegyeket mozdít, megrendíti a földet, parancsol a Napnak, lépdel a tenger hullámmain. **Az ilyen fajta hatalom azonban szeretet nélkül elviselhetetlen.** Lord Acton, keresztyén történész mondta: *"A hatalom korrumpál, az abszolút hatalom abszolút korrumpál"*. Ha ezt, amit Lord Acton mondott, egy isteni szintre helyezzük, ha szemünk előtt tartjuk a mindenhatóságot, de hagyjuk a szívünkben kiszökni azokat a dolgokat, amelyek a szeretetet közvetítik, nem marad más, csak egy világ végtelen sok szeszéllyel a középpontjában.

Fel kell ismernünk azokat a korlátokat, amelyeket Isten maga szabott hatalmára, hogy **az ember teljesen felnőhessen**, egy tolakodó és önérvényesítő mindenhatóság nélkül. Nem írta alá a naplementét, mint a legnagyobb festők, vagy írta ki a nevét hurrikánokból a műholdakra. Akármit is akart a történésekkel mondani Jóbnak a Mindenható, **ezek nem azért történtek, hogy Jóbot megszelídítse, vagy igájába hajtsa**. A felségesség egy fontos eleme, hogy néha félre tudja tenni a maga fenségességét. Kicsit úgy kell ezt elképzelni, mint a meséket, amiket Mátyás királyról hallottunk gyermekkorunkban. A király kiszökik az éj leple alatt a palotából és áruhában mozog népe között, hogy ha teheti, jót tegyen velük, esetleg igazságot szolgáltatson. Gyakran a fenségesség, akkor a leghasznosabb, mikor rejtve van. **Vannak dolgok ebben a furcsa világban, amiket Isten, ellentmondásokkal akar megmutatni.**

A veszekedések nem maradnak abba, amíg az emberek nem állnak készen, hogy abbahagyják. Az emberek nem lehetnek jók, amíg nem akarnak megigazítani. A gonosz kiömlését, amely ártatlan életeket vesz el, amely gyerekeket bombáz, vagy vesz el szeretetteket, nem lehet bekeretezni. Isten mindezek miatt, ment a keresztfára. Az Ő szeretete nem az „emésztő tűz”-ben, hanem az együttérzésben van, amely egy várost megsiratott (Lk 19:41). **Az ember lelkében vannak fellegvárak**, melyeket erővel nem lehet bevenni, ahová nem lehet feszítővassal bejutni; olyan helyek, **ahová csak gyengeséggel lehet bejutni**. Jób felismert valamit: **Isten nem azért tesz valamit, mert jó, hanem valami azért jó, mert Isten teszi azt**. Próbáljuk nap, mint nap ezt szem előtt tartani, koronával, vagy a nélkül: Isten tettei, számunkra talán kifürkészhetetlenek, de biztosak elhetünk abban, hogy **Ő építeni akar bennünket** és, hogy szeretete végtelen, hiszen meghalt értünk. Ámen!

Utóima: Kérünk Urunk, hogy egyszer nekünk is olyan erős hitünk lehessen mint amilyen Jóbnak is volt. Ezért kérünk, hogy mutasd meg nekünk is azt, hogyan vehetünk téged észre a mindennapok nehézségei között. Hogyan hallhatunk meg téged a legnagyobb zűrzavarban is és hogyan cselekedhetünk úgy, hogy az neked tetsző legyen.

Valamint kérünk, hogy taníts meg minket a te végtelen szeretetedet felismerni és értékelni. Taníts meg minket elfogadni azt, hogy Tőled, nem mindig azt kapjuk meg amit mi várnánk és szeretnénk, hanem azt ami a mi javunkat szolgálja. Ámen.

Miatyánk: „Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól;

mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.”

Záróének: 125. Akik bíznak az Úr Istenben

1. Akik bíznak az Úr Istenben Nagy hiedelemmel, Azok nem vesznek el Semminémű veszedelemben. Mint a Sion hegye, megállnak, Nem ingadoznak.

2. És mint a nagy Jeruzsálemet Hegyek körülvették És nagy kerítések, Akképpen Isten az ő népét És ő híveit körülveszi És megőrizi.

3. Mert az övét ő nem hagyja A hamis kezében És semmi ínségben, Hogy ki-ki önmagát megóvja, Hogy a hitlen népekkel egybe Ne essék bűnbe.

4. Jelen van a jószívűekkel, De a hitleneket És ő ösvényüket Elhagyja a gonosztévőkkel. Ő híveinek békességet, Ad csendességet.

Áldás: „Az Isten útja tökéletes, az ÚR beszéde színgaz. Pajzsa ő mindazoknak, akik hozzá menekülnek.

(2Sám 22,31)